08/03/2019

Από πένητας μετανάστης, σε μία αυτοκρατορία εστιατορίων

/ Ομογένεια

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Εκτενές αφιέρωμα στον ομογενή εστιάτορα Κώστα Σπηλιάδη (Costas Spiliadis) δημοσίευσε η εφημερίδα «The New York Times», παρουσιάζοντας την διαδρομή του από την Ελλάδα, την μετανάστευσή του στις ΗΠΑ, την φυγή του στον Καναδά ώς το χτίσιμο της σημερινής του αυτοκρατορίας εστιατορίων.

Ο κ. Σπηλιάδης, γιος απόστρατου στρατιωτικού δικαστή, έφυγε στα 19 του χρόνια από την Πάτρα έχοντας μαζί του δύο βαλίτσες, μία με ρούχα και μία με δίσκους, σκοπεύοντας να σπουδάσει Εγκληματολογία στο «New York University».

Ωστόσο, τα πράγματα έμελλε να εξελιχθούν διαφορετικά. Σήμερα, ο 72χρονος Σπηλιάδης, ο οποίος δήλωσε πως έφτασε στις ΗΠΑ «νευρικός, τρομαγμένος και εντελώς φοβισμένος», είναι κάτοχος και διαχειριστής μιας διεθνούς

γαστρονομικής αυτοκρατορίας, με εστιατόρια στο Μόντρεαλ, την Νέα Υόρκη, την Αθήνα, το Λας Βέγκας, το Μαϊάμι και το Λονδίνο.

Ενα ακόμα εστιατόριο της αλυσίδας «Milos» θα ανοίξει την ερχόμενη εβδομάδα στο συγκρότημα Χάντσον Γιαρντς της Νέας Υόρκης. το καλοκαίρι αναμένεται να λειτουργήσει ακόμα ένα στο Λος Κάμπος του Μεξικού, ενώ μέσα στη χρονιά ο κ. Σπηλιάδης αναμένεται να επεκταθεί και στο Ντουμπάι.

Τα εστιατόρια «Milos» είναι διάσημα για τα εξαιρετικά θαλασσινά τους, τα οποία εκτίθενται με θαυμάσιο τρόπο στον πάγο, καθώς και τις εξαιρετικές τιμές τους. Ωστόσο, η εμμονή του κ. Σπηλιάδη με την τελειότητα είναι ευρεία και δεν περιορίζεται στα ψάρια, αλλά σε όλα τα προϊόντα που μπορεί κανείς να γευθεί.

Ο κ. Σπηλιάδης άνοιξε το πρώτο του εστιατόριο το 1979, όταν η τάση ήταν κατά της παραδοσιακής κουζίνας και υπέρ της καινοτόμας μαγειρικής μέσω και της μοριακής γαστρονομίας. Η απάντησή του ήταν να αγνοήσει τα πάντα και να παραμείνει πιστός στην απλότητα και την καθαρότητα, αναφέρει η «NYT».

Η γεύση, λέει ο ίδιος, δεν εκκινεί από το κεφάλι, αλλά από το στόμα. Οι ίδιες αξίες διακρίνουν και τα άλλα πάθη του, από την Ελληνική Ιστορία ώς τα 6 εγγόνια του. Η ίδια η ιστορία του εμπεριέχει μια δραματική πτυχή: Ενας σχεδόν πένητας μετανάστης που μεταμόρφωσε την ελληνική κουζίνα στην Βόρεια Αμερική από ρουστίκ σε κλασσική, βοηθώντας να αλλάξει η διαδεδομένη εικόνα που υπήρχε γι' αυτήν.

«Ο Κώστας Σπηλιάδης έδωσε αξία στο ελληνικό φαγητό», ανέφερε ο Ντέιβιντ Μακμίλαν, διάσημος εστιάτορας του Μόντρεαλ. «Πριν το 'Milos', το ελληνικό εστιατόριο ήταν ένα μέρος στο οποίο δύο τύποι με χάρτινα καπέλα κάθονταν μπροστά στη σούβλα του γύρου».

Ο Κώστας Σπηλιάδης λατρεύει τις ΗΠΑ και μπορεί να περιγράψει την σπουδαιότητά τους με γαστρονομικούς όρους. «Εδώ υπάρχει πραγματική δημοκρατία στην καθημερινή ζωή. Οταν ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος πήγε στο 'Milos' στην Αθήνα να φάει, οι εφημερίδες έγραψαν επ' αυτού και οι άνθρωποι εκεί είπαν: 'Πρέπει να είναι σπουδαίο μέρος, αλλά δεν είναι για μένα'. Ο Μπιλ και η Χίλαρι Κλίντον είναι συχνοί επισκέπτες της Νέας Υόρκης. Εδώ το κοινό λέει: 'Ο Μπιλ Κλίντον είναι στο Milos. Πρέπει να είναι σπουδαίο μέρος. Θα πάω!'».

Καθώς η ιστορία της επιτυχίας του έρχεται στην επιφάνεια, τα εύσημα δεν ανήκουν στις ΗΠΑ, αλλά στον Καναδά, στον οποίο άνοιξε το πρώτο εστιατόριο

«Milos».

«Ενιωθα πραγματικά χαμένος»

Ο πατέρας του κ. Σπηλιάδη κατάγεται από την Φίλια της Αχαΐας, ένα ορεινό χωριό στην Πελοπόννησο. Η μητέρα του γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Κωνσταντινούπολη. Τα παιδιά τους μεγάλωσαν λατρεύοντας τη μουσική. Οταν πήγε στην Αμερική πήρε μαζί του τα τραγούδια για τα βουνά και τους πρόσφυγες, καθώς η παραδοσιακή μουσική αναγεννιόνταν στην Ελλάδα. «Αυτή η μουσική με έκανε τον άνθρωπο που είμαι», είπε.

Οταν έφτασε στο Μανχάταν, το 1966, έμενε σε ένα δωμάτιο της Χριστιανικής Ενωσης Νέων και έκλαιγε κάθε νύχτα. «Μου έλειπε το σπίτι μου και ήμουν συγκλονισμένος από την πόλη».

Επειδή ήταν κάτοχος φοιτητικής βίζας δεν του επιτρεπόταν να εργαστεί. Και η ελληνική κυβέρνηση περιόριζε σοβαρά τα χρήματα που μπορούσαν να του στείλουν οι γονείς του, αναφέρει η «NYT».

Η Μαρία Φαραντούρη με τον ιδιοκτήτη του εστιατορίου «Milos», κ. Κώστα Σπηλιάδη. Φωτογραφία: Εθνικός Κήρυξ.

«Ενας Ελληνας που πήγαινε επίσης στο N.Y.U. δούλευε σε ένα χοτντογκάδικο στην 42η οδό», θυμάται ο κ. Σπηλιάδης. «Περπατούσα με τους Ελληνες φίλους μου από την Ουάσιγκτον Σκουέρ ώς την Τάιμς Σκουέρ, επειδή ο άνθρωπος που δούλευε εκεί θα μας έδινε δύο ή τρία χοτ ντογκ, τα οποία τα κάλυπτε με ξινολάχανο για να μην τα δει κανείς», τόνισε για να καταλήξει: «Ενιωθα εντελώς χαμένος».

Σύντομα έφυγε για το University of Maryland για να είναι κοντά με τον αδερφό του, Στέλιο Σπηλιάδη, ο οποίος σπούδαζε στο Johns Hopkins University.

«Εάν ένας τσιγγάνος περνούσε και έλεγε τη μοίρα στον Κώστα, προβλέποντας πως τα εστιατόρια είναι το μέλλον του Κώστα, θα έλεγα πως αυτός ο τσιγγάνος δεν γνωρίζει τίποτα», είπε ο Στέλιος Σπηλιάδης. «Ο Κώστας ήταν πάντοτε διανοούμενος και πολιτικοποιημένο άτομο», πρόσθεσε.

Ηταν η περίοδος της στρατιωτικής χούντας στην Ελλάδα, και ο Κώστας Σπηλιάδης συμμετείχε στις διαδηλώσεις και τις πολιτικές δράσεις, αν και η φοιτητική του βίζα το απαγόρευε. Θαύμαζε το ακαδημαϊκό περιβάλλον του πανεπιστημίου, στο οποίο σπούδαζε Κοινωνιολογία, αλλά όχι το Μέριλαντ, στου οποίου τα λεωφορεία και τις τουαλέτες κυριαρχούσε η λογική των διαχωρισμών.

Επιπλέον, ένιωθε ταπεινωμένος από το γεγονός πως δεν υπήρχε εκτίμηση στην ελληνική του καταγωγή. Ολοι, συμπεριλαμβανομένων των φίλων του, τον φώναζαν Γκας και όχι Κώστα.

Για τον ίδιο, αυτό δεν ήταν κάτι αμελητέο, καθώς είχε πάρει το όνομά του από τον ξάδερφο του πατέρα του, ο οποίος είχε εκτελεστεί από τους Γερμανούς στρατιώτες σε μια σφαγή με 3.000 θύματα κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. (Σ.σ. η «ΝΥΤ» πιθανόν να αναφέρεται στην σφαγή στα Καλάβρυτα, τον Δεκέμβριο του 1943).

Μετά το πέρας της τετραετούς φοίτησής του στο Μέριλαντ, χωρίς πτυχίο, ο Σπηλιάδης αντιμετώπιζε προβλήματα τόσο με το πανεπιστήμιο όσο και με τη χούντα, διατρέχοντας τον κίνδυνο να μην του ανανεωθεί το διαβατήριό του. Φοβόταν πως αν γύριζε στην πατρίδα, το καθεστώς θα τον συλλάμβανε.

Ετσι, αποφάσισε να ταξιδέψει το 1971. «Γνώριζα πως το Μόντρεαλ είχε μια πολύ ισχυρή ελληνική κοινότητα, που τασσόταν κατά της χούντας, ήταν το μόνο που γνώριζα», είπε χαρακτηριστικά.

Εκεί, βρήκε αυτό που δεν μπορούσε να βρει στην Αμερική: Μια πολυπολιτισμική ατμόσφαιρα, η οποία προσέφερε στους νεοφερμένους μια θέση εντός της κοινωνίας, χωρίς την πίεση εναντίον τους για εγκατάλειψη της πολιτισμικής τους ταυτότητας.

Ο Καναδάς αποδείχτηκε πως ήταν η πόρτα που άνοιξε για να προσφέρει μια εντελώς νέα ζωή στον σημερινό κολοσσό των εστιατορίων «Milos».

ΠΗΓΗ: ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ **ekirikas.com**

ΦΩΤΟ: «Εθνικός Κήρυξ» – Κώστας Μπέη / Ελένη Σακέλλη